

Радой Ралин

Змия и лисица

Лисицата зърнала заспалата и отпусната в целия си ръст змия и на какво друго – завидяла и на дължината ѝ. Веднага се изпружила до нея да си премери боя и да се види коя от двете е по-дълга.

И както се опъвала, пернала с опашката си змията по лицето, разсънила я и оная – кой за каквото е учил! – тутакси я клъвнала.

Завайкала се умиращата лисица:

– Защо ми трябваше да си меря боя със змия? Нали без това не в ръста е силата на змията, колкото и дълга да е тя, все пълзи, все пълзи... Отровата ѝ трябваше да имам предвид, отровата...

КРАЙ

© Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация:

Радой Ралин, „Езопиада“, Български писател, С. 1987

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5897>]